VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 21 - 24 MEI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Straks gaat Bobo lekker duiken
Naar de bodem van de zee.
En wat zal hij daar gebruiken?
Vast een kopje vissethee!

Er zijn vier strandballen in de tekening verstopt. Kijk maar goed.

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

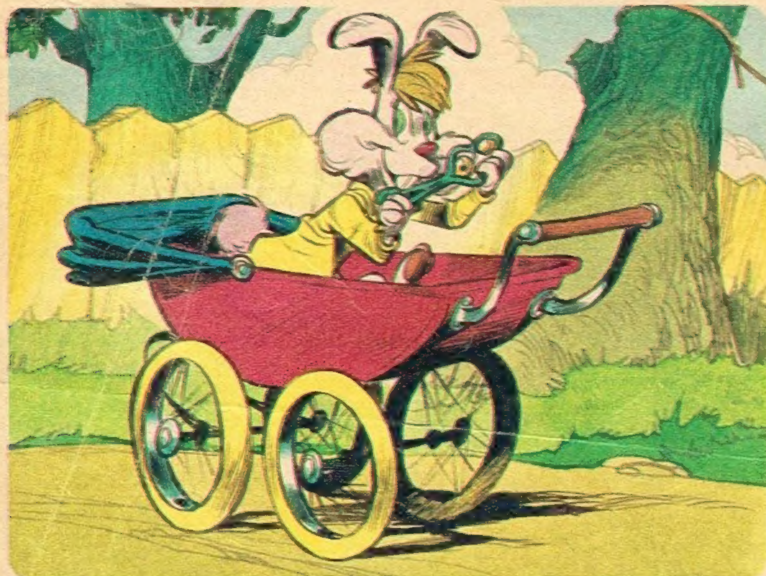

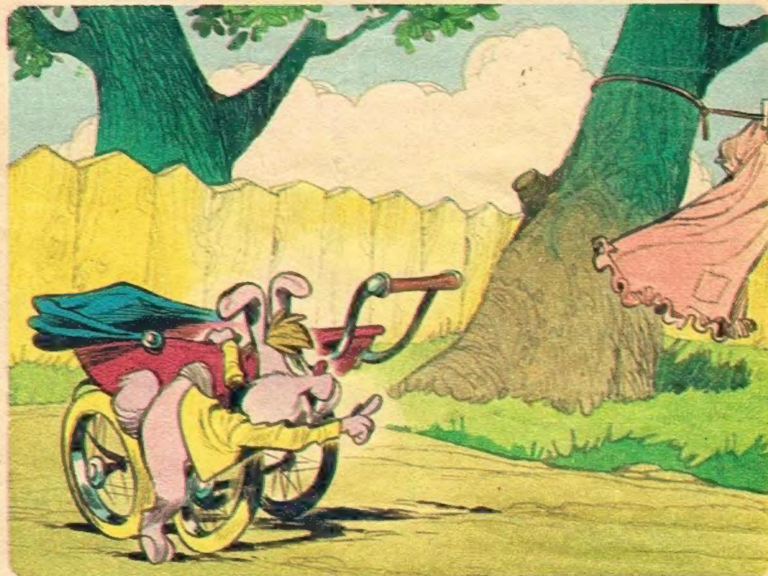

Bobo Konijn en zijn

1. Hier zie je Bobo's kleine zusje: Baby Boemsi. Mama heeft haar met kinderwagen en al in de tuin gezet. Het is lekker weer. Dat is gezond voor Baby Boemsi. Eerst speelt ze zoet met haar rammelaar. Maar dat gaat na een poosje wel vervelen. Wat zal ik nu gaan doen? Denkt ze.

2. Misschien weet je wel, dat Baby Boemsi alles kapot maakt, wat er in haar kleine pootjes komt. Opeens ziet ze de waslijn, waaraan mama het wasgoed heeft opgehangen. Dat is leuk om aan te trekken, denkt Boemsi! En ze klautert vlug uit de wagen. Met uitgestoken pootje gaat ze erheen.

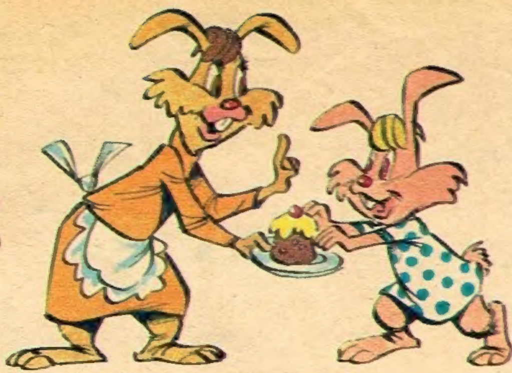

3. Rang, krak, floep! Aan elk stukje wasgoed geeft Baby Boemsi een flinke ruk. En wat gebeurt er? Boemsi trekt zo hard, dat er in alle uitgewassen kleren een scheur komt. Daar schrikt Boemsi niet eens van. Ze vindt het juist leuk. Rang, krak, floep, ze rukt maar door, de stouterd!

4. Daar komt Bobo aangehold. „Help, Baby Boemsi, apekop van een konijn, wat voer je nu weer uit!" schreeuwt hij. „Wat zal mama woedend zijn, als ze ziet wat je gedaan hebt!" „Het ging juist zo leuk," zegt baby verschrikt. „Het is helemaal niet leuk. Het is ontzettend stout!" roept Bobo.

Lees-Voor

Mama

Baby-Boemsi

Tante Deur-Dicht

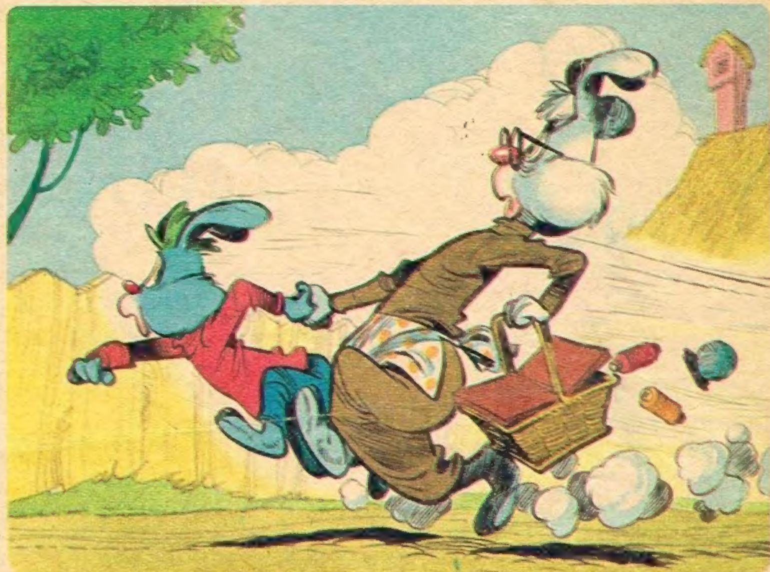

Oom Slokop

vrolijke familie

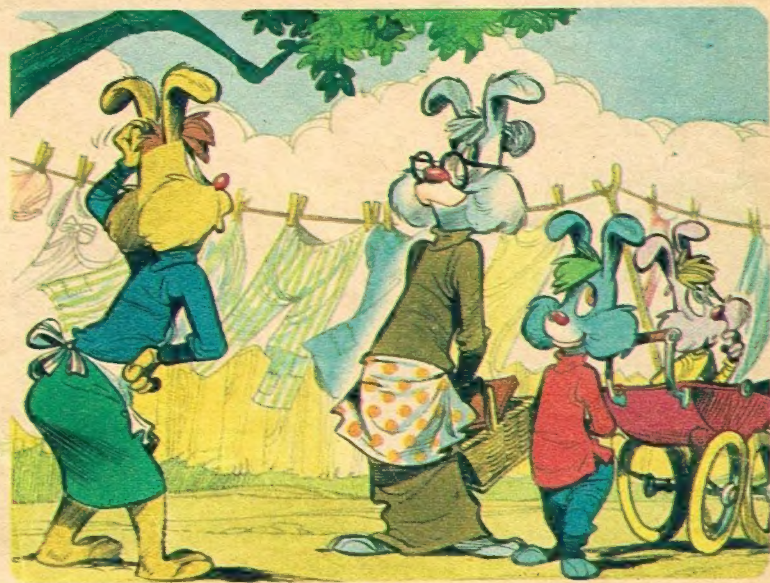
5. Maar Bobo houdt veel van zijn kleine zus. Hij wil niet dat ze straf krijgt. Daarom gaat hij naar oma, die vlakbij in een klein huisje woont. Oma moet hen helpen. O ja, dat wil ze wel. Oma is dol op Bobo en Baby Boemsi. „Heeft ze het wasgoed stukgetrokken?" schrikt oma. „Ik kom meteen!"

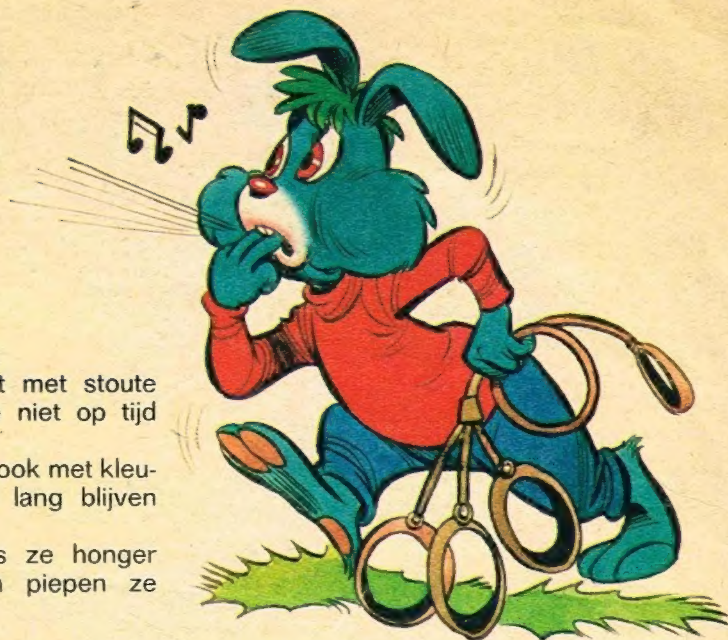
6. Oma Konijn pakt haar naaimandje en gaat mee naar Bobo's huis. Bobo is zo ongeduldig. Hij trekt haar vooruit aan haar hand. Hola, van de haast verliest ze wat garenklosjes. Maar oma heeft gelukkig nog veel meer garen in haar mandje. Garen, naalden, spelden en ook een grote schaar.

7. In de tuin van Bobo's huis gaat ze op een krukje zitten. Vlak bij de waslijn. Handig naait die lieve oma alle scheuren en gaten dicht. Baby Boemsi kijkt beteuterd toe. Bobo waarschuwt haar: „Nooit meer doen, hoor!" Gelukkig zijn het allemaal oude kleren, die vandaag aan mama's waslijn hangen.

8. Als mama konijn even later naar buiten komt, is oma juist klaar met naaien. Ze verstopt haar mandje achter haar rug. „Dag, oma!" zegt mama, „kom gauw een kopje koffie drinken. En jullie, Bobo en Baby Boemsi, kom ook maar binnen, dan krijg je wat lekkers!" Is dát even goed voor baby afgelopen!

Zo gaat het met stoute hondjes, die niet op tijd thuiskomen.
Zo gaat het ook met kleuters, die te lang blijven spelen.
Maar ja, als ze honger krijgen, dan piepen ze wel!

DRIE HONDJES

Drie hondjes: Pief, Paf, Polletje,
Die liepen door de wei,
Ze liepen op een holletje
Hun baasje glad voorbij.
Het baasje stond te fluiten,
Het baasje riep: kom hier.
Ze bleven lekker buiten,
Daar hadden ze plezier!

Drie hondjes: Pief, Paf, Polletje,
Die speelden op het land,
Ze groeven er een holletje
En rolden door het zand.
De baas was uitgefloten
Hij ging alleen naar huis.
De voordeur werd gesloten,
Ziezo, hij was weer thuis!

Drie hondjes, na een tijdje,
Die kregen reuze trek.
Ze zaten op een rijtje,
De tong hing uit hun bek.
Ze hadden niets te eten,
En wél een lege maag,
De pret was gauw vergeten
Wat nu? Dat was de vraag.

Drie hondjes: Pief, Paf, Polletje,
Zo haastig als een haas,
Die renden op een holletje
Naar 't huisje van de baas.
Ze piepten heel verlegen
Om kluifjes en om brood.
Ze hebben het gekregen
En het baasje kreeg... een poot!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Vinden jullie het leuk om naar de kapper te gaan? Dan zul je zeker je best doen, om deze woordjes na te schrijven en het verhaaltje te lezen.

Bij de kapper

____

Liesje

____

Liesje heeft lange haren.
Ze gaat naar de kapper.
Kapper, wilt u mijn haar knippen?
Zeker, Liesje, ga maar zitten.
De kapper pakt de kam.
Hij pakt ook een schaar.
Eerst gaat hij kammen.
Dan gaat hij knippen.
Nu is Liesje klaar.
Ze geeft het geld.
Drie gulden.
Dag, kapper.
Dag, Liesje.

schaar en kam

____

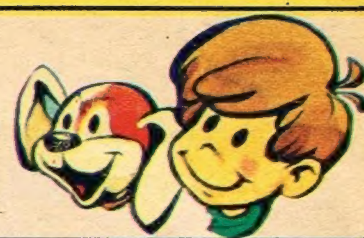
knip-knip

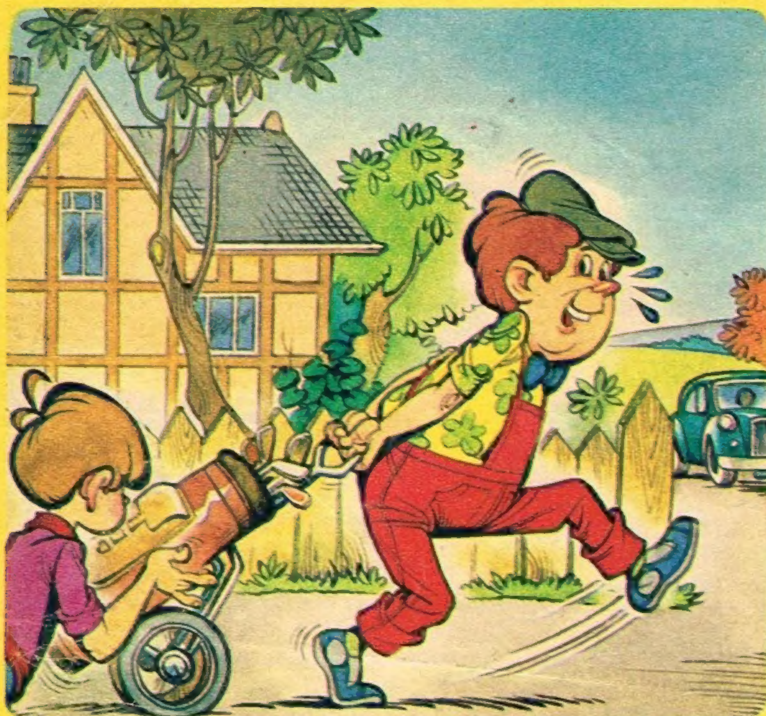
____

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

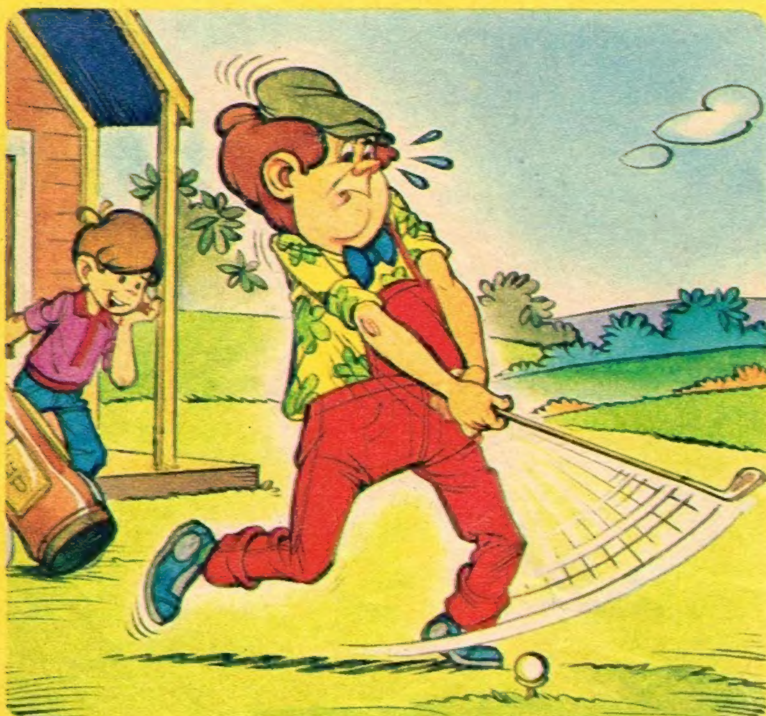

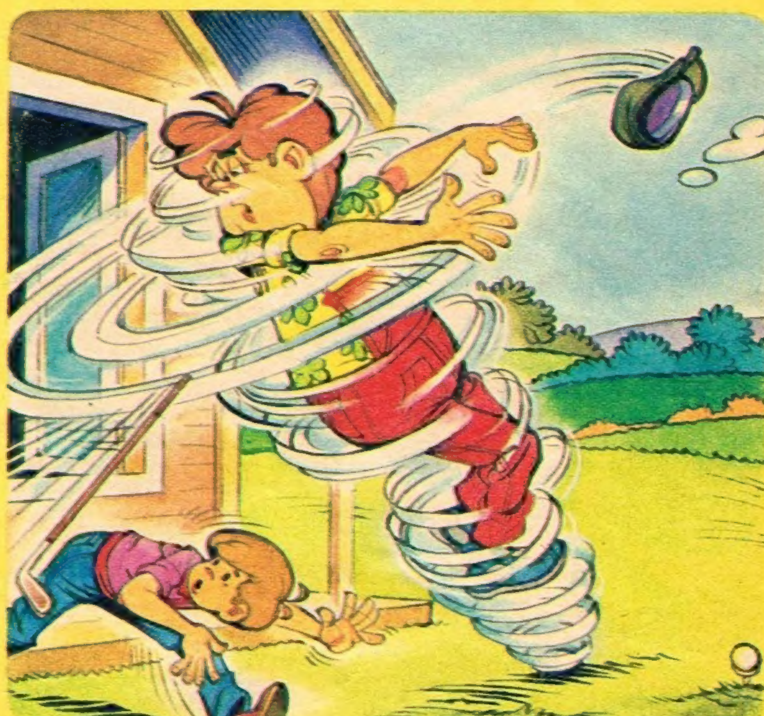
1. „Waar gaat u naar toe, oom Stuntel?" roept Heintje als hij zijn oom door de straat ziet gaan. „Domme jongen!" zegt oom. „Kijk eens wat ik bij me heb! Deze stokken heb je nodig voor het golfspel. Ik ga golven, anders had ik ze niet meegenomen." „Kunt u golfspelen oom?" vraagt Heintje.

2. „Dat zou ik denken!" schept oom Stuntel op. „Die meneer is zeker kampioen," zegt Heintje, als hij ziet hoe een van de spelers tegen de bal slaat. „Dan ben ik ook kampioen," roept oom. „Ik speel even goed als hij. En ik zal het je laten zien, ventje." Heintje denkt: het zal mij benieuwen!

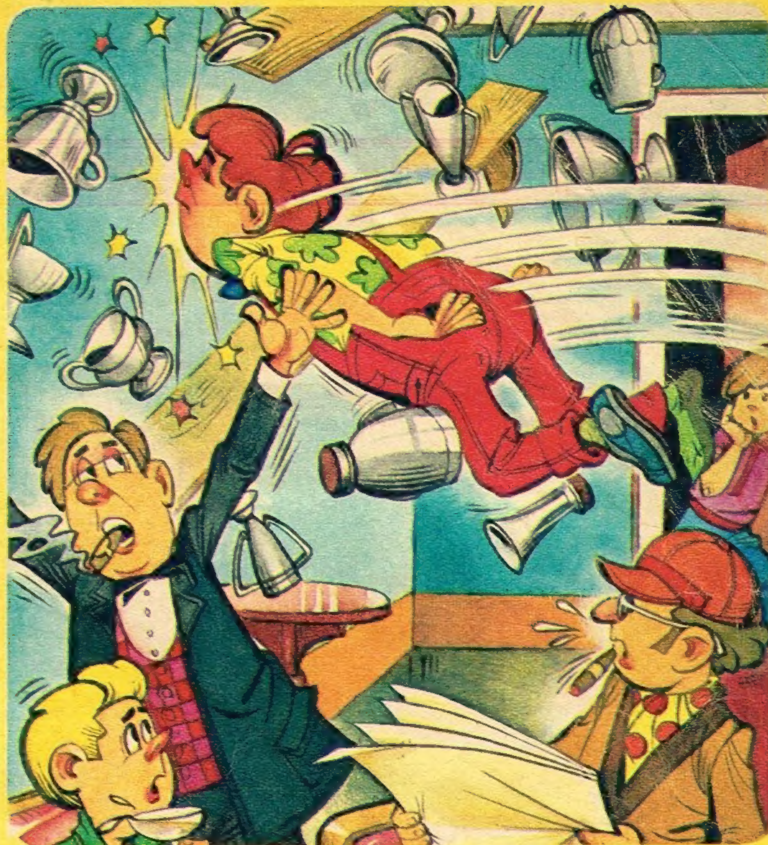
3. Oom trekt een ernstig gezicht en zucht heel diep. Zijn neefje kijkt vol verwachting toe. Ik mag die kwajongen niet laten merken, dat ik eigenlijk opgeschept heb, denkt oom. Hij draait een slagje om en zwaait met zijn stok. Een, twee. . . beng! Owee, Heintje ziet het al. Oom slaat naast de bal.

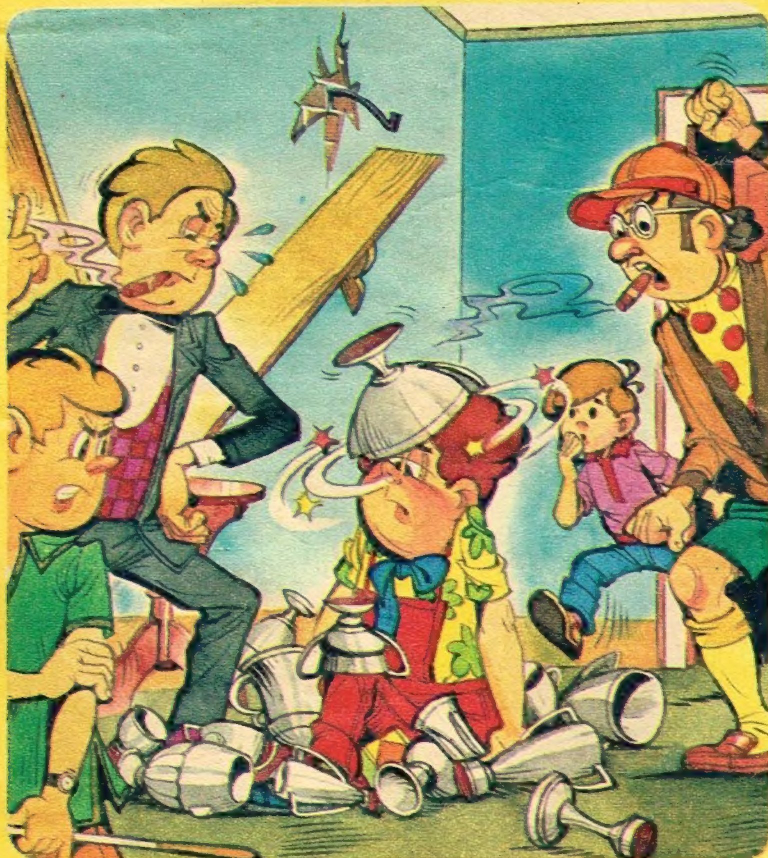
4. Maar wat doet oom nu? Hij draait maar door en kan zich niet meer stilhouden. Zijn pet vliegt door de lucht. Heintje moet zich bukken, anders had hij een klap op zijn hoofd gekregen met de stok. Ondertussen gaat oom al draaiend de hoogte in. Het lijkt wel een raket die zojuist is afgeschoten!

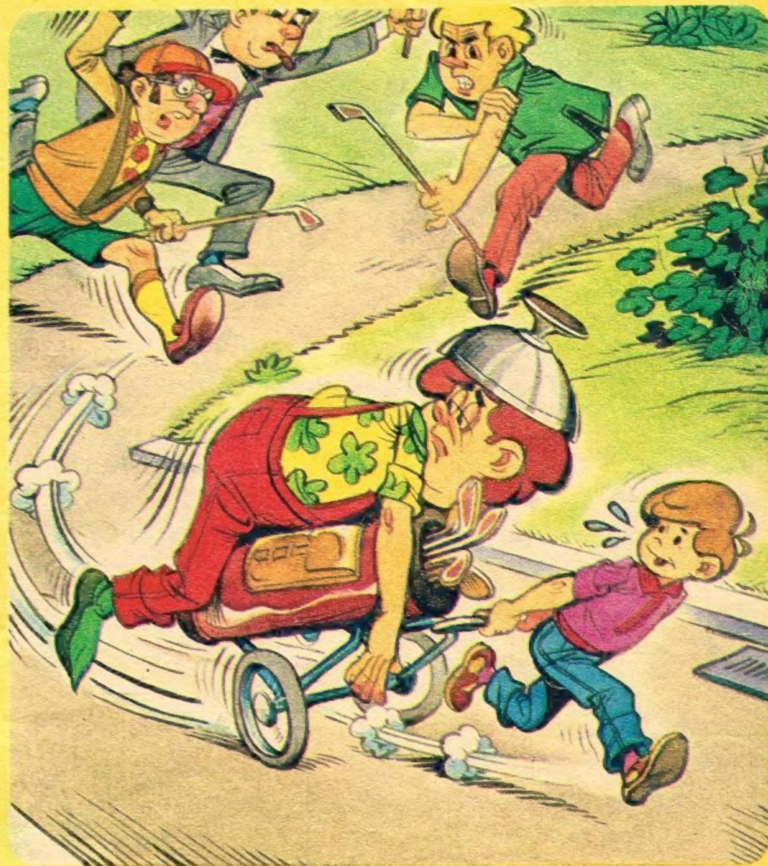
5. Oom zeilt het raam van het clubhuis binnen. Handige Heintje wil hem nog bij zijn benen pakken, maar hij is net te laat. Heintje heeft allang begrepen, dat oom helemaal geen kampioen-golver is. Oom heeft weer opgeschept en daarvan komen altijd ongelukken. Hola, wat een gerinkel hoort hij.

6. In het clubhuis zitten de golfspelers bij elkaar. Op de kast staan allemaal zilveren bekers, die ze gewonnen hebben. Opeens komt dikke oom Stuntel de hele boel door de war gooien. Hij stoot tegen de kast en met een luid gekletter gaat alles ondersteboven. Ho, help, wat gebeurt er?

7. Oom ploft op de grond. Een mooie zilveren beker komt precies op zijn hoofd terecht. Iedereen kijkt hem nijdig aan. Een meneer slikt van woede bijna zijn dikke sigaar in. „Eruit!" schreeuwen ze allemaal. Gelukkig is Heintje in de buurt om oom Stuntel overeind te trekken. „Kom mee, oom!"

8. Heintje wil oom vlug naar huis brengen, maar de heren komen achter hen aan. Ze willen de zilveren beker terug. Die staat nog altijd op ooms hoofd. „O pardon," zegt Heintje. „We hebben dat ding niet nodig. Hier is het terug. Dag, heren, en speel plezierig!" Het is me wat met zo'n stuntel!

We wonen allemaa

1. Tuuuut! Waar rijdt de familie Zonnemans met de gele caravan naar toe? Ze gaan een dagje naar de kippenboerderij. Ze hebben de boer beloofd dat ze voor de kippen zullen zorgen. Maar die ondeugende tweeling schopt alles in de war.

2. Ze maken de deur van het kippenhok open en alle kippen komen kakelend naar buiten. Nu moeten ze op kippejacht. Opa rent langs het hek en papa heeft al een kip onder de arm. Oma en Lucie pakken een net. Ksst, kip, naar binnen!

In de tekening zijn zes

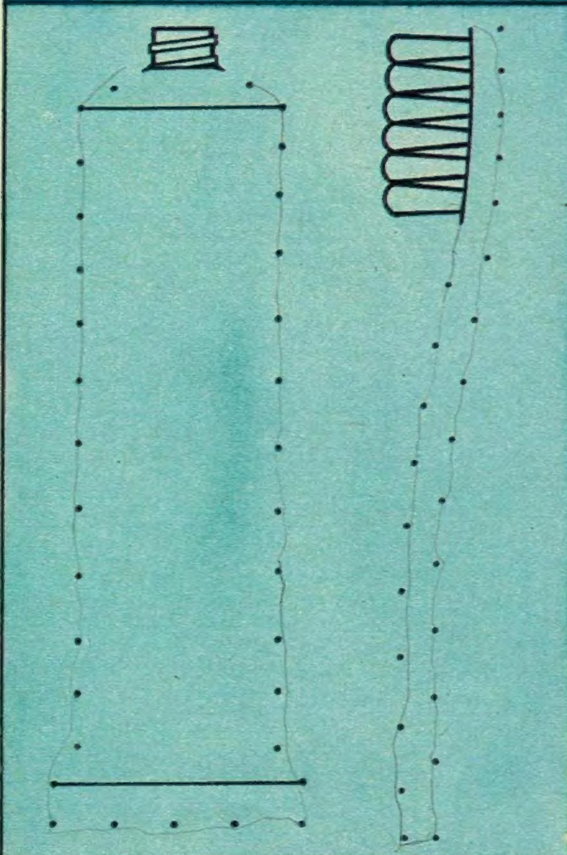
l in een gele caravan

3. Moeder jaagt ze na met de bezem. Nu zullen ze wel gauw in het hok gaan. Oom Wim speelt een vrolijk deuntje op de piano, de haan kraait mee. Hij houdt van muziek. Net als Loekie en Anja die een dansje maken. En kijk baby eens!

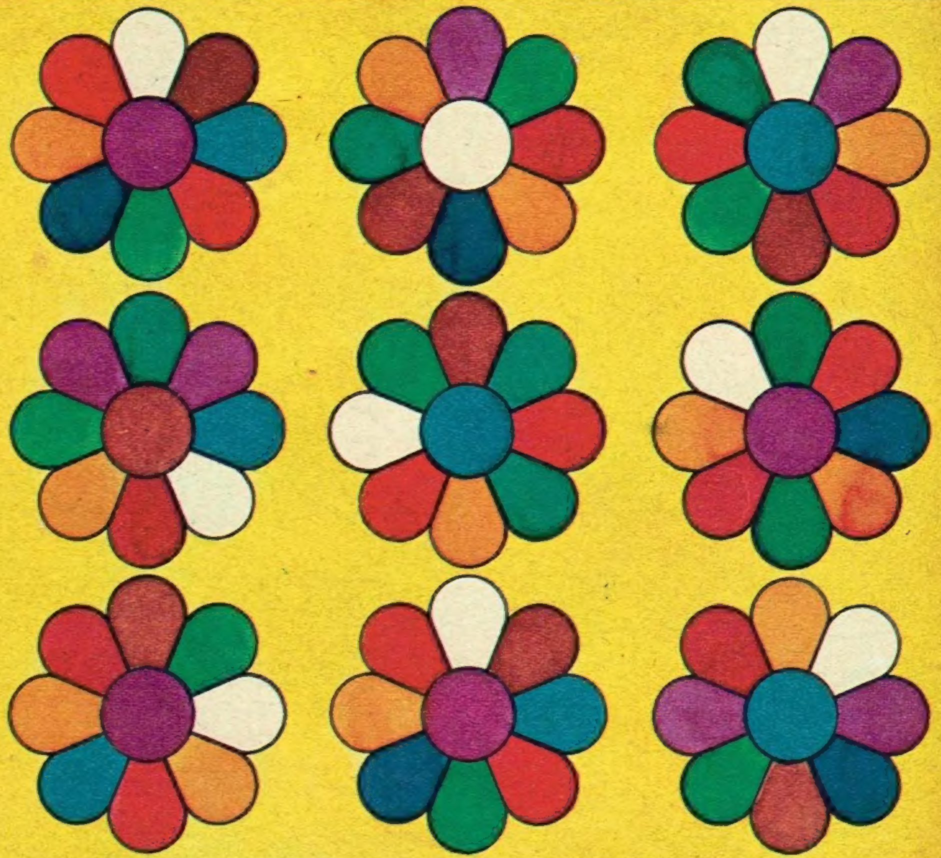
4. Haha, er zit een kip op de wagen. Wiesje plukt bloemen, Marjo raapt eieren, Bas schildert de deur en Peter roept zijn katjes tot de orde: „Foei, je mag de kippen niet plagen. Kom hier!" Maar of ze luisteren? Nee, hoor, dat doen ze niet!

eren verstopt. Zie je ze?

IK ZIE, IK ZIE WAT JIJ NIET ZIET...

Wat zie je dan? Een tandenborstel en een tube tandpasta. Trek een lijntje over de stippeltjes.

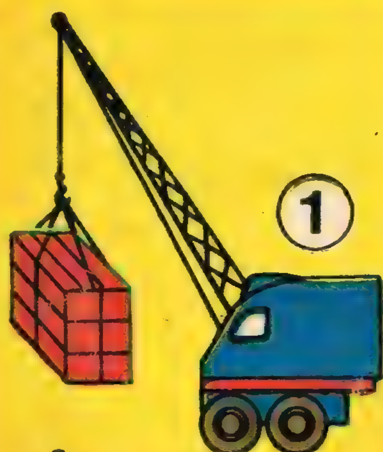

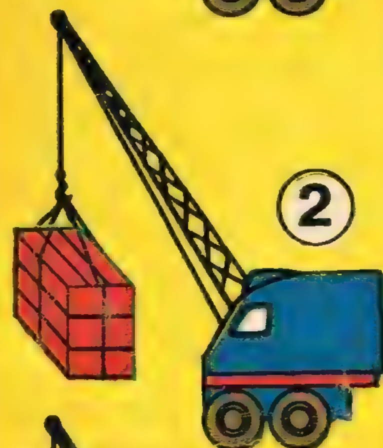
Wat zie je dan? Twee bloemen, die precies hetzelfde zijn. Kijk maar heel goed, dan zie jij ze ook!

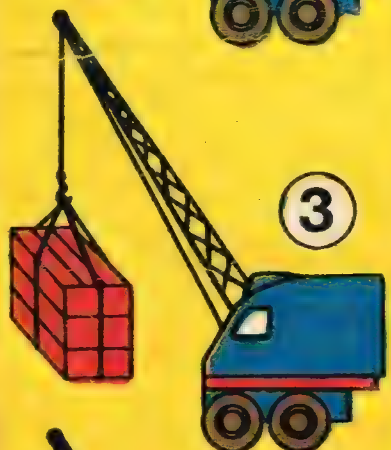

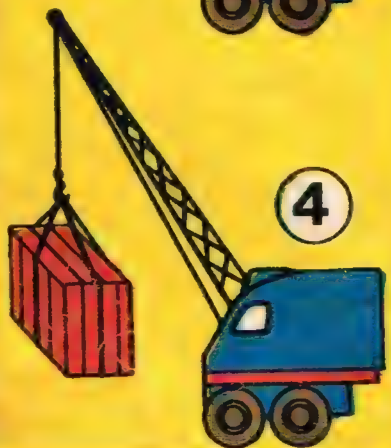
Wat zie je dan? Ik zie een fietser, die limonade met een rietje krijgt! Ga met je vinger langs de weggetjes, dan zie je welke fietser onder de parasol mag gaan zitten.

KIJKEN EN KLEUREN MET BOBO

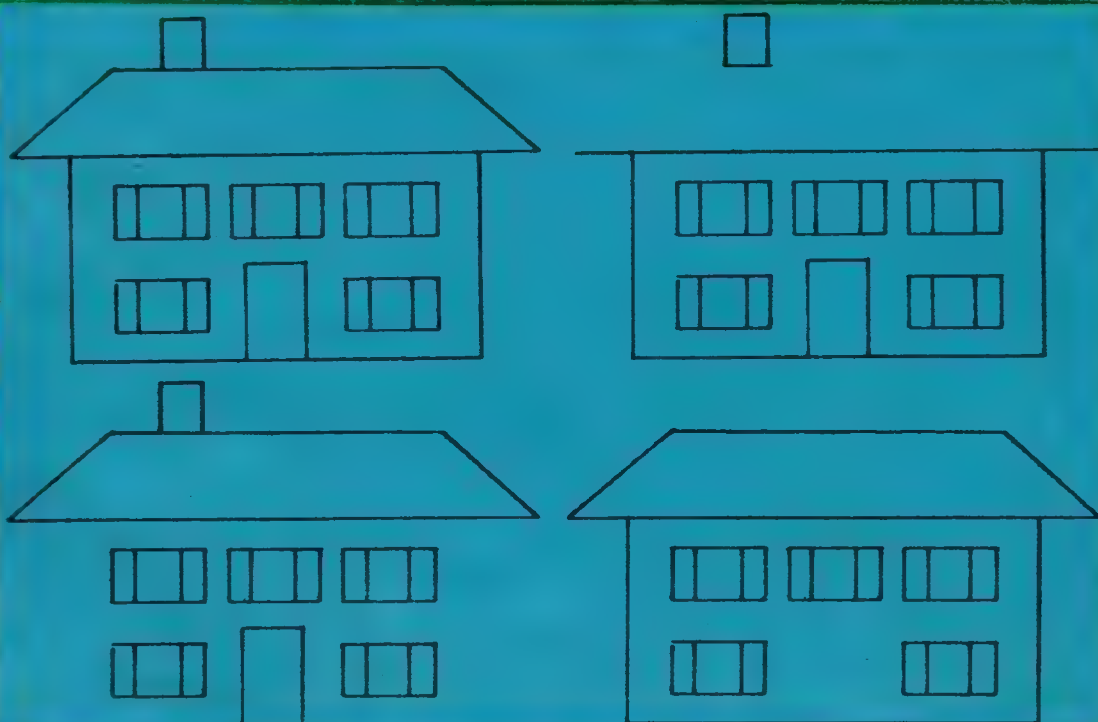

Deze vier hijskranen lijken hetzelfde. Toch is er één anders. Zie je het?

Hier zie je twee papegaaien: Wittelorre en Bontelorre. Wie kan van Wittelorre een Bontelorre maken? Pak maar gauw je kleurtjes!

Nu gaan we mooie lijntjes trekken, om de huisjes af te maken. Een huis zonder dak, een huis zonder vloer en een huis zonder deur, dat kán toch niet!

DE EENZAME GOUDVIS

Een paar weken geleden heb ik het verhaal van Jaap en Irene verteld. En van de goudvis, die ze gewonnen hadden.
Ze waren er dolgelukkig mee. Eigenlijk was de goudvis van Jaapje, maar Irene zorgde even goed voor het visje als haar kleine broer.
Toch leek het wel of de goudvis zelf niet zo gelukkig was.
Hij zwom maar rondjes in zijn kommetje en zijn oogjes stonden heel treurig.
„Zou hij ziek zijn?" vroeg Jaapje angstig.
Nee, ziek was hij niet. Hij at al zijn goudvissevoer netjes op en zieke vissen hebben geen honger.
Opeens dacht Irene dat ze het wist.
„Die goudvis vindt het niet prettig om in zo'n klein kommetje te zitten. Hij kan alleen maar rondjes zwemmen. Dat is saai voor zo'n visje!" riep ze uit. „Als ik goudvis was, zou ik ook verdrietig zijn."
„Maar waar zou hij dan moeten zwemmen?" vroeg Jaapje verrast. „In het bad kan hij ook niet. Waar zouden wij ons dan moeten wassen?"
Toen bedacht Irene een plannetje.
„We gaan in de tuin een vijver graven," stelde ze voor. „Daar zal hij het heerlijk hebben. Allemaal bloemen om hem heen en vlinders en bijen en vogels. En hij kan naar de wolken kijken en naar de zonnestraaltjes!"
De twee kinderen huppelden naar de tuin, zochten een fijn plekje op en groeven een mooi, recht gat.
Daarna pakten ze de tuinslang en spoten het gat vol water. De vijver was klaar. Opgewonden liepen ze naar binnen om de goudvis te halen.
„Hoor eens, lieverdje," lachte Jaapje, toen hij het kommetje voorzichtig naar buiten droeg, „je mag voortaan in de vijver wonen. Daar is het heel leuk. Je zult een boel vriendjes krijgen. Torren, kevertjes en spinnen."
Maar toen ze zo pratend bij de vijver kwamen, zagen ze tot hun schrik dat al het water verdwenen was. Hoe kon dat nu? Het gat was zopas nog tot de rand gevuld geweest!
Ze haalden papa erbij. Die wist het hun wel te vertellen.
„Een vijver is zomaar geen gat in de grond. Dat kan niet, want het water trekt dan weg in de aarde. „Maar als jullie graag een vijvertje willen hebben, dan weet ik er wel wat op."
De papa van Irene en Jaapje was heel handig.
Met een blauw, plastic bakje maakte hij een vijvertje, waardoor het water niet weg kon lopen.
„Nu kan de goudvis erin," zei hij.
Irene en Jaapje hadden gedacht dat de goudvis meteen vrolijk zou worden, nu hij een nieuwe woonplaats had.
Maar dat viel tegen.
Het visje zwom even treurig als eerst en zijn oogjes stonden nog altijd niet vrolijk.
„Dan is hij tóch ziek," zei Irene. „Misschien heeft hij buikpijn of mazelen."
Maar papa wist wat eraan scheelde. Hij nam de kinderen mee naar de dierenwinkel. Ze snapten zelf niet waarom. Zou papa daar iets kopen om de goudvis beter te maken? Pilletjes of een drankje?
Nee, dát niet. Hij wist wat beters.
Irene en Jaapje mochten een tweede goudvis uitzoeken.
„Jullie vriendje in de vijver is zo eenzaam," lachte papa. „Aan spinnen, kevers en torretjes heeft hij niet genoeg. Hij wil gewoon een broertje of een zusje hebben."
Irene en Jaapje zochten een schattig klein visje uit en een half uurtje later zwommen er twee goudvisjes in de vijver. Ze speelden samen krijgertje en hun oogjes stonden niet treurig. De eenzame goudvis had gezelschap gekregen.
Zo zie je maar... Niemand wil graag alleen zijn. Zelfs een goudvis niet!

Mevrouwtje

1. Pukkie en Wanda spelen samen voor de deur van de dierenwinkel. Aan de muur hangt een kooi met een mooie, vreemde vogel. Pukkie wil de vogel aaien en maakt het deurtje open. „Laat dat!" roept Wanda nog, maar het is te laat. De vogel vliegt uit de kooi naar de overkant van de straat.

2. Mevrouwtje Sprokeboom is de mama van Wanda en Pukkie. Ze staat te praten met de baas van de dierenwinkel, als ze haar kinderen plotseling de straat ziet oversteken. „Wat moet dat?" roept ze. Maar de dierenmeneer heeft gezien wat er gebeurd is. Een van zijn mooie vogels is weg!

3. Ginds zit hij in een boom. De dierenmeneer probeert hem in de kooi te lokken. Hij fluit en maakt grappige vogelgeluidjes. Het helpt niet. „En toch moet hij terugkomen," zegt de dierenmeneer. „Zulke vreemde vogels gaan dood, als ze niet goed verzorgd worden." Daar schrikken ze van.

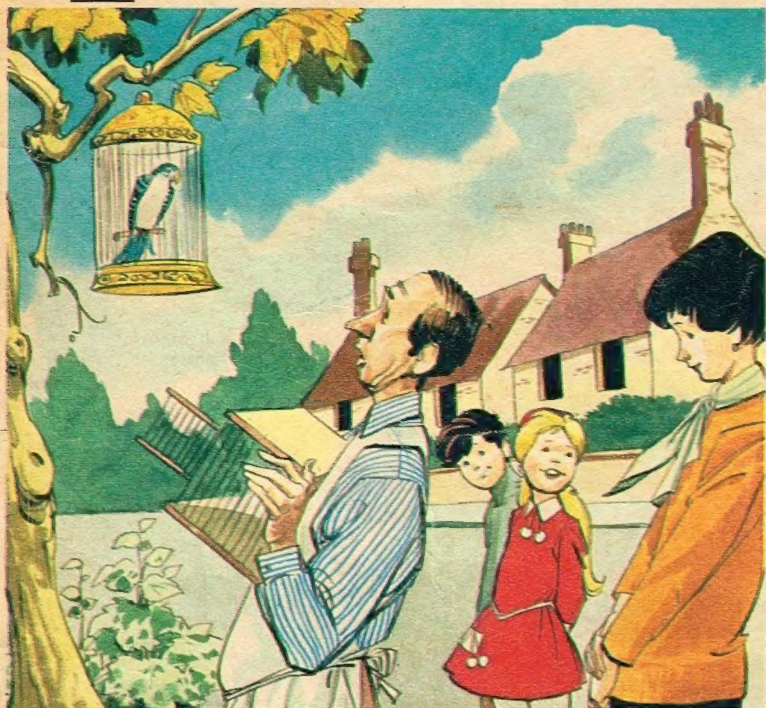
4. Die mooie vogel mag niet doodgaan! Maar Wanda, Pukkie en mevrouwtje Sprokeboom zijn immers geen gewone mensen. Ze komen uit Sprookjesland en ze kunnen toveren. Vlug steekt Wanda haar armen omhoog en fluistert een toverspreuk. Er dansen kleine sterretjes door de lucht en dan...

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

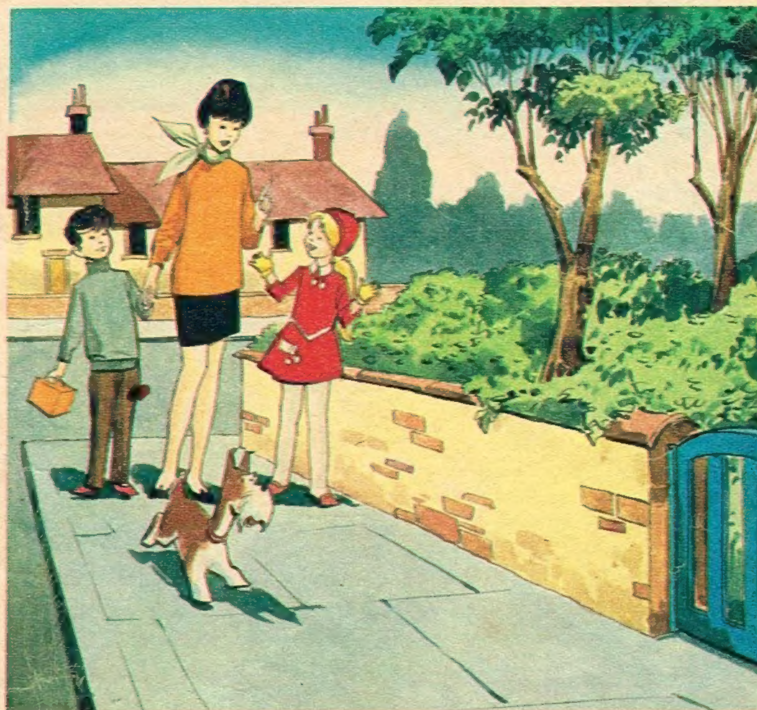
5. Plotseling komt er een prachtige kooi te voorschijn, die precies om de weggevlogen vogel sluit. „Zie ik dat goed?" roept de dierenmeneer. „Waar komt die kooi vandaan?" Wanda, Pukkie en mevrouwtje Sprokeboom verklappen niets. De vogel zit nu veilig in de kooi en kan er niet meer vandoor.

6. „Het is vast een wondervogel, die zijn eigen kooi niet mooi genoeg vond," denkt de dierenmeneer hardop. „Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt." Pukkie klimt haastig in de boom en haalt de kooi van de tak. „Hier is uw wondervogel, meneer," zegt hij vrolijk. „Nu gaat hij gelukkig niet dood."

7. „Het is een ongelooflijke geschiedenis," zegt de baas van de dierenwinkel. „Nog nooit heb ik zo'n prachtige kooi in mijn winkel gehad. Wie had ooit gedacht, dat ik nog eens een echte wondervogel zou hebben! Zoiets lees je alleen maar in sprookjes!" Wanda knipt stilletjes een oogje.

8. „Hij heeft er niets van gemerkt, dat ik het gedaan heb!" lacht ze, als ze met mevrouwtje Sprokeboom en Pukkie naar huis gaat. „Dat is maar goed ook," zegt mama. „Niemand mag weten dat wij uit Sprookjesland komen. Denk erom, als het uitkomt, moeten we meteen uit Mensenland vertrekken!"

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Ja, hier is de zomer in aantocht. De winter met sneeuw en ijs is voor ons voorbij. Maar hoog in de bergen blijft de sneeuw liggen, ook als het zomer is. En wie schaatsen, sleeën of skiën wil, kan dus naar de bergen gaan.

1. Op deze plaat staan ... mensen met ski's aan.

2. Op de berg zijn ... sleeën.

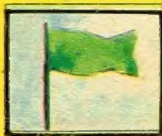
3. Er zijn ... jongens aan het schaatsen.

4. Er zijn ... bergtoppen.

5. Er zijn ... meisjes aan het schaatsen.

6. Er wapperen ... vlaggen.

1-5; 2-2; 3-2; 4-2; 5-5; 6-8.